

Felnőtt bibliaóra – 2020. április 24.

Előfóhász: „Elismerjük, Uram, gonoszságunkat, atyáink bűnét is: vétkeztünk ellened. A te nevedért kérünk, ne utálj meg, ne engedd, hogy meggyalázzák dicső trónodat! Gondolj ránk! Ne bontsd fel a velünk kötött szövetséget!” (Jer 14, 20-21)

Kezdő ének: 32: 1-4: „Ó, mely boldog az oly ember éltebe...”

Előima

Hálát adunk Neked Istenünk, ahogyan népedet, Izráelt kezdettől fogva szereted, és nem feledkezel el róla, ugyanúgy minket is számontartasz. Szeretnénk naponta ebben bizakodni és erről megemlékezni. Köszönjük hűséges Urunk, hogy utadon járhatunk. Ez egyedül csak a Te hatalmad és kegyelmed drága jele, nem pedig a mi ügyességünk vagy rátermettségünk eredménye. Te vagy a mi őrizőnk és Te teszel képessé minket minden jó cselekvésére. Megvalljuk, hogy ennek tudatában is sokat törődünk a ránk telepedett félelemmel és aggodalommal. Köszönjük, hogy Te vagy a Király, drága Úr Jézus Krisztus, Aki legyőzted a halált. Megváltó tetteted által a gonosz kudarcot vallott és a Tőled származó igazságé a győzelem. Kérünk Téged, ma is részesítsd szerető gyermekeidet örökségedben. Légy Igéddel és Szentlelkeddel hitünk Védője, szeretetünk Előremozdítója és reménységünk Megalapozója. Istenünk, köszönjük, hogy Te könyörületes maradsz, bármit is teszünk. Elfogadsz minket, úgy ahogy vagyunk. Minden lehetséges a Te végtelen szereteted számára. Adj nekünk erőt, hogy Jézus Krisztus követésében megmaradjunk Nálad tetszésedre, a mi üdvösségünkre, országod épülésére. Segíts megérteni dolgaidat, kivárni segítségedet és megőrizni Igédet a Te erőddel. Urunkért, könyörgünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Textus: Józsué könyve 20. fejezet

Ezután így szólt az Úr Józsuéhoz: Mondd ezt Izráel fiainak: Jelöljétek ki a menedékvárosokat, amelyekről Mózes által beszéltem nektek; hadd meneküljön oda a gyilkos, aki véletlenül és akaratán kívül ölt meg valakit. Legyenek azok menedékhelyeitek az elől, aki vérbosszút akar állni. Ha valaki egy ilyen városba menekül, álljon meg a városkapu bejáratánál, beszélje el ügyét a város véneinek füle hallatára. Azok pedig fogadják be maguk közé a városba, adjanak neki helyet, és lakják köztük. Ha azután üldözi őt a vérbosszuló, ne szolgáltassák ki neki a gyilkost, mert akaratán kívül ölte meg embertársát, hiszen nem gyűlölte őt azelőtt. Lakják abban a városban mindaddig, amíg a közösség elé nem áll ítélethozatalra, vagy amíg meg nem hal az a főpap, aki abban az időben lesz szolgálatban. Akkor ismét visszatérhet a gyilkos a maga városába és házába; abba a városba, amelyből elmenekült. Így különítették el Kedest Galileában, Naftáli hegyvidékén, Sikemet Efraim hegyvidékén és Kirjat-Arbát, azaz Hebrónt a Júda hegyvidékén. A Jordánon

túl, Jerikótól keletre, kijelölték Becert Rúben törzséből a pusztában, a fennsíkon, Rámótot Gileádban Gád törzséből és Gólánt Básánban Manassé törzséből. Ezek lettek a kijelölt városok Izráel fiai és a köztük tartózkodó jövevények számára, hogy oda menekülhessen mindenki, aki véletlenül öl meg valakit, és ne haljon meg a vérbosszuló kezétől, amíg a közösség elé nem áll.

Kedves Testvéreim! Egy merőben új „örökség” kezdődik Józsué könyvében. A föld elosztása után arról olvasunk, hogy Isten milyen útmutatásokat (Józs 20-24) kínál népének az ígért földjén. Az első a menedékvárosok kialakítása. (lásd még. 4Móz 35,9-19; 5Móz 4,41-43; 5Móz 19,1-19)

1-3. vers:

ISTEN KEGYELMÉNEK A JELE. Ez igazából az ókori világban a sivatag íratlan törvénye volt. Már az első embergyilkosságnál erről olvasunk: „Mit tettél? Testvéred kiontott vére kiált hozzám a földről.” (IMóz 4, 10) Isten legkeményebb törvénye, mert ő mindig az igazságos büntetés mellett dönt. Ő nem híve a gyilkosságnak és az észet vesztő gyilkosságnak. A vérontás bűn, de a gyors düh és harag is ellenkezik Isten tervével és tetteivel. A menedékvárosok Isten megszentelt földjének az akaratát tolmácsolják. Amit az Úr teremtett, azt az ember ne oltsa ki, és ahol teremtette, azt ne szentségtelenítse meg. Isten törvénye alá rendelt minden egyént és az egész izraeli közösséget.

Kijár mindenkinek a tisztességes eljárás, mert az élet védelme mindig a legfontosabb. Úgy élj, hogy vigyázz! Úgy élj, hogy őrizz! Úgy élj, hogy bölcsen értékelj! Úgy élj, hogy ne dühöd határozzon meg! Úgy élj, hogy őrizkedj a hamisság ellenére a hamisságtól! Úgy élj, hogy...!

Határtalan kegyelem az Úrtól már az Ószövetség lapjain is.

4-6. vers:

Aki véletlenül gyilkolt, ne haljon meg. A megtorlásnak vannak határai. A hat lévita város menedék. Azilum. Ha a bírói kör úgy dönt, hogy a gyilkos véletlenszerűen cselekedett, akkor az a döntés egész Izráelre mérvadó. Míg ott él, a bosszúállónak nincs joga kezét emelni a gyilkosra. A főpap halála után elhagyhatja a menedékvárost, aki az Isten előtt áldozatot mutatott be bűnéért. A mi Főpapunk hozzánk illő: „szent, ártatlan, szeplőtlen, aki a bűnösöktől elkülönített, és aki magasabbra jutott az egeknél.” (Zsid 7,26) Neki nincs szüksége arra, mint a főpapoknak, hogy napról napra előbb saját bűneikért mutassanak be áldozatot, azután a nép bűneiért. Ő egyszer s mindenkorra önmagát adta áldozatul. A Fiú, aki örökké tökéletes, Ő a mi főpapunk. Az Ő áldozata mindenre elég. Elég nekünk az ő kegyelme, nem vagyunk városokhoz kötve, csak Mesterünkhöz, aki Jeruzsálemben mindent elvégzett értünk. Nem kötődünk földrajzilag egy városhoz sem, mert a mi menedékünk, az Úr Jézus Krisztus.

„Menedékem az Isten, biztos várom Ő. Bajban segítségem, oltalmazó erőm. Nem félek, hát rendüljön meg a Föld Hegyeket tenger nyeljen el, Otthonát megtalálja mindaz, Ki az Úrba bízik, és Benne remél, Isten lakik Nála.. nem inog meg!”
(Testvérek együttes)

7-9.vers:

A menedékvárosok a lévita városok közül lettek kiválasztva. Ott, ahol Istent segítségül hívják, ott van a kimenekedés, a könyörület és a bűn elévülésének a lehetősége. Mindenki számára elérhető. Nem kötődik a törzsekhez, csak a Jordánhoz. Három innen, három túl a Jordánon. Nem tudjuk, hogy mennyire érvényesült ez a jog Izráel életében, de azt igen, hogy ahol bűnösnek találták a vétkest, ott még a város sem menekült meg. (lásd. 1Kir 2,28) De ez a mennyei utasítás már magában ez új szövetség az Ószövetség lapjain. Elfogadni Isten új szövetségét nagy felszólítás több helyen. (lásd Jer 31,31-34) Kihívás belekapaszkodni a kegyelembe vagy ráhagyatkozás az Úrra, Aki mindannak a forrása, ami „Élet-kút, lüktetés, Vízmeríteni drága hely” (300. dicséret 4.verse)?

Közének: 486. dicséret 6-8. versei: „Lágyítsd meg bennem az indulatot...”

Egy kis segítség: <https://www.youtube.com/watch?v=aqROSNs6fEY>

Textus: Pál apostol az Efézusiakhoz 5, 1-14

„Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, ²és éljetekek szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándékkul, az Istennek kedves illatként.”

1-2. vers:

Krisztus példája hasson Efézusban, aki Isten legteljesebb követe volt: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.” (Mt 3,17) vagy a megdicsőülés hegyén: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm, reá hallgassatok!” (Mt 17,5) Utánozni, imitálni Jézust mindabban, amit gondolt, mondott és tett. Ez a követés egyedül a szeretetben gyökerezhet és valósulhat meg, hiszen ez a szeretet formálta őket is követékké. Aki nem érzi Isten gazdagságának szeretetét, nem tudja, hogy mi legyen a tartalma életének. „Úgy ahogyan Krisztus szeretett...” Milyen nehéz ezt megélni, és mégis olyan könnyen (könnyelműen) beszélünk róla, mert nemcsak utánzásról van szó. Ő ugyanis előttünk járt, és lehetővé tette, hogy életünknek a szeretet legyen a tartalma ajándékképpen, és mégis a legkegyetlenebb áldozat útján. Ez a jó illatú áldozat teszi lehetővé, hogy ne tartalom nélkül éljünk, hanem gazdagon és szabadon. Élünk Isten drága lehetőségével? Isten szeretetében élünk? „Megemészthető” számunkra Isten szeretete? Kegyelemben élünk vagy kegyetlenségeink közepette játszunk mások

és önmagunk életével? Szeretet tartalom nélkül? Szeretetlen gazdag tartalommal? Röviden van bennünk szeretet?

„Ellenben paráznaság, bármiféle tisztátalanság vagy nyereszkedés még szóba se kerüljön közöttetek, ahogyan ez szentekhez méltó; se szemérmertlenség, se ostoba beszéd vagy kétértelműség; ami nem illik, hanem inkább a hálaadás. Hiszen jól tudjátok, hogy egyetlen paráznának, tisztátalannak vagy nyereszkedőnek, azaz bálványimádónak sincs öröksége a Krisztus és az Isten országában.”

3– 5. vers:

A további Páli felszólítások az élet különböző területeit érintik. A „ne paráználkodj!” (= itt szerepel az annyira divatos *pornográfia* szó is a görög nyelvben), a „ne lopj!” és a „hamis tanúbizonyosság” kategóriáit érinti. Ezek a dolgok összeegyeztethetetlenek a hittel, Isten szolgálatával. A férfi és a nő kapcsolata az Úr által teljes és az „elég” fogalmának a megtanulása anyagi téren is a „szentek” követelményeihez tartozik. Nagyon élesen fogalmaz: Még szóba se kerüljenek közöttetek!” Emellett a beszéd elértéktelenedéséről (= ostoba beszéd és kétértelműség) is értekezik, amely a hálaadás ellentéte. Isten és az emberi jóság teljes elvetése. Nem a humor, hanem az irónia ellen szólal fel. Az ellen, amikor az egyik ember a másikat nevetségessé teszi. Megnyilvánulásaink keresztyénként mennyire tükrözik a felsoroltakat? Ismerősek vagy ismeretlenek ezek a felsorolt dolgok? Jól jegyezzük meg és vessük nagyon mélyen a szívünkbe, mik azok, amik nem mozdítják előre életünket, hanem általuk kívül rekedünk az Úr örökségén.

„Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm.” (Róm 14,17) Krisztus királysága az Ő elsőbbségét jelenti. Isten útja veled és velem teljesen más. Itt a földön fel kell tudnunk készülni arra, ahol nem lesz szüksége az embernek semmire, mert Isten minden szükségét betölti. Itt kell levetni mindent: „a test vágyait, a csalárd ajak minden fondorlatát és a ragadós kéz valóságát.” Öltözz fel Isten által, drága testvérem, hogy ne legyen látható rút mezítelenséged!

„Senki meg ne tévesszen titeket üres beszédével, hiszen éppen ezekért sújtja Isten haragja az engedetlenség fiait. Ne vegyetek tehát részt ezekben.”

6-7. vers:

Üres beszéd. Tartalom nélküli kijelentések, amelyek bűnbe visznek. A hiábavalóság szavai, amelyek nem az élet javítását szolgálják, és az embereket kitalasztják. Semmi közük az igazsághoz, hanem az engedetlenséget szorgalmazzák. Bántalmazó és sértő szavak. Csak Isten haragját váltják ki. A keresztyéneknek kerülni kell az ilyen közösségeket. Figyelmeztetés ez mindazok

életében, akik nincsenek tisztában határaikkal. Mi a célja az életednek? A határtalan igazságérzeted és felemás iga vállalása a hitetlenekkel? (ld. IIKor 6,14) A közösség értéke vagy elértéktelenedése?

„Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljeteztek úgy, mint a világosság gyermekei. A világosság gyümölcse ugyanis csupa jószág, igazság és egyenesség. Ítéljétek meg tehát, mi kedves az Úrnak, és ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket. Mert amiket titokban tesznek, azokról még beszélni is szégyen, de mindaz, amit a világosság leleplez, nyilvánvalóvá lesz. Mert minden, ami nyilvánvalóvá lett, az világos. Ezért mondja: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.”

8-14. vers:

A sötétség és a világosság ellentéte arról a pillanatról tanúskodik, amikor az efézusi címzettek elfogadták Jézus Krisztus áldozatát. A világosság az új hitvalló élet áldása, Isten jó akaratának teljes elfogadása. A keresztyéneknek szülőgyermek kapcsolatot kell naponként ápolniuk, és ezáltal gyümölcsöző az életük. Az igazság a helyes kapcsolattartásra utal Istennel és embertársainkkal, az egyenesség pedig Jézushoz köthető. Ezek a gyümölcsök a Neki tetsző életéről beszélnek. Jézusnak teljesen fel kell tárni az életünket, hogy meglássuk a világosság vagy a sötétség uralkodik-e benne. Van mit szégyellenünk az életünkben, de Jézus minden szégyenfoltot el tud tüntetni. Minden haszontalanságot, minden szégyent Jézus leleplez. Minden tanítvány életében ez megtörtént: Júdás, Péter, Tamás, Zebedeus fiai mindenkinek Jézus elmondta, hogy mi a hitlenség, nagyravágyás és hősködés ára. Minden nyilvánvalóvá válik a tanítványok életében. Minden. A jó is és a rossz is. Ezt a világosságot, a világ világossága, Jézus végzi el, hogy „többé ne vétkezzél.” Isten akarja a változást, ezt már rég elmondta népének Ézsaiás prófétán keresztül is. Isten óhajtja a világosságot, Ő nem tud a sötétséggel kooperálni (=együtműködni). Ő maga a világosság és ez volt első teremtő akarata is: „Legyen világosság!” (IMóz 1,3) Imádkozzunk közösen ezért a mennyei óhajért Lengyel József mély énekelt imádságán keresztül: *„Óhajtok, Jézus, egyesülni veled: Úgy lesz szívünk szent, ha te megszenteled. Adjad hát, hogy mint tagok a főnek, Engedjünk néked, bennünk élőknek. Oltás be magadba, mint jó szőlőtőbe, Hogy jó nedvesség folyjon a vesszőbe, És legyen szívünk szivednek mása, Éltünkben élted hogy minden lássa.”* **(Református Énekeskönyv 438. dicséret 7.verse)**

Krisztus feltámadása az a tény, amely életre hívja mindannyiunk életét. Amit az üres sír megvilágosít, életre kel. A páli felhívásban benne van egyszerre az Úr akarata és az az emberi valóság, amelyik óhajtja az Úr jelenlétét. „Ébredj fel!” – Jézus halálból kihívó szavára emlékeztet (pld. Mk 2,9) és Pál apostol is alkalmazza Tábita feltámasztásánál. (ApCsel 9,40) Ez azonban nem emberi cselekedet, hanem a világ világosságának (Jn 8,12) teljes szolgálata felénk. Világosság vagy sötétség az életed? Hogyan látod önmagad, életed, szolgálátod Krisztus szolgálatainak fényében és tükrében?

Utóima

Buzdítom a kedves testvéreket, hogy a családokban tartsanak imaközösséget. Mindenki azért imádkozzék, ami megérintette az igéből és vallja meg gyengeségét az Úr előtt.

Úri imádság

Áldás: „Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.” (IKor 1,9)

Záró ének: 467:1-5: Mily jó, ha bűntől már szabad..._